

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye arra vonatkozóan, hogy a Tanács határozattal állapítsa-e meg az Európai Menekültügyi Alapot a 2005–2010-ig terjedő időszakra

(COM(2004) 102 végleges – 2004/0032 (CNS))

(2004/C 241/10)

2004. február 23-án a Tanács elhatározta, hogy konzultál az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal az Európai Közösség alapító Szerződésének 262. §-ában foglaltak értelmében, arról a javaslatról, hogy a Tanács határozattal állapítsa-e meg az Európai Menekültügyi Alapot a 2005–2010-ig terjedő időszakra.

A Foglalkoztatási, Szociális Ügyek és Állampolgársági Szekció, amely a tárgyi bizottsági munka előkészítésének felelőse, a véleményt 2004. május 5-én elfogadta. A téma előadója Cassina úrhölgy volt.

409. plenáris ülésén (június 2-i összejövetelén), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elfogadta a következő véleményt 184 igen, 3 nem szavazat és 12 tartózkodás mellett:

1. Bevezetés

1.1 2000. szeptember 28-án a Tanács, 2000/596 szám alatt határozatot fogadott el az Európai Menekültügyi Alap létesítéséről a 2000/2005 időszakra terjedően (továbbiakban ERF I). Ez a program a költségvetésből erre az öt évre 36 millió euróval rendelkezett erre a célra. A program az esedékes racionalizálás és szerkezetátalakítás végrehajtásához szükséges akciók irányában megtette az első lépéseket, amelyeket sikeresen alapoztak éves költségvetési rubrikákra már 1997 óta, elsősorban az Európai Parlament⁽¹⁾ nyomatékos kérésére. Az EGSzB a határozati javaslatot örömmel üdvözölte annak idején⁽²⁾.

1.2 Kicsit több mint egy évvel a 2004. december 31-i határidő lejárta előtt (ez volt az ERF I által átfogott időszak), a Bizottság elemezte a tagállamok és a Közösség tapasztalatait, melyeket az ERF I idején szereztek, megszervezett egy beszámoló konferenciát⁽³⁾, és elvégzett egy hatástanulmányt⁽⁴⁾ a program új fázisára irányuló javaslat előkészítésére. A beszámoló ezen kívül számba vette egyéb közösségi akciók és programok⁽⁵⁾ kihatásait és szinergiáit is.

1.3 Az összegyűjtött tapasztalat alapján, 2004. február 12-én a Bizottság egy javaslatot hozott nyilvánosságra, melyben kérte, hogy a Tanács határozattal állapítsa meg az Európai Menekültügyi Alap létesítéséről a 2005/2010 időszakra vonatkozóan. Ez a jelen véleményezés tárgya.

⁽¹⁾ Előadó: Gérard Deprez úr.

⁽²⁾ HL C 168., 2000.6.16. (előadó: zu Eulenbürgné úrhölgy).

⁽³⁾ 2003. október 30. és 31.

⁽⁴⁾ SEC(2004) 161, 2004. február 12., Bizottsági Munkanyag: Javaslat arról, hogy a Tanács határozattal állapítsa meg az Európai Menekültügyi Alapot a 2005/2010-ig terjedő időszakra – Kibővített hatástanulmány {COM(2004) 102 végleges}.

⁽⁵⁾ Különösen azok a költségvetési rovatok, melyek 2003-ban és 2004-ben alapoztak meg kísérleti integrációs projekteket; javasolták, hogy ügynökséget állítsanak fel az EU külső határainak irányítására; az EQUAL program felhasználása arra a célra, hogy a menedékjogért folyomódokat befogadják a munkaerőpiacra, stb.

2. A Bizottság javaslatának tartalma

2.1 A Bizottság javasolja egy Alap (ERF II) létesítését 687 millió eurós költségvetéssel hatéves időtartamra, hogy támogassa a tagállamokat a nemzetközi védelmet igénylő, menekült státust⁽⁶⁾ élvező harmadik országbeli állampolgároknak, vagy hontalan személyeknek a befogadása, beilleszkedése és önkéntes hazatelepítése ügyeiben (egy áttelepítési program keretében), akik egyfajta anyagi támogatásban is részesülnek, ha kérelmeztek a fent leírt egyik, vagy másik védelmi formát, vagy ideiglenes védelmet élveznek⁽⁷⁾.

2.2 Támogatott akciók. Az ERF II a tagállamokkal közösen finanszíroz olyan akciókat, melyek széles spektrumban irányulnak a befogadási, beilleszkedési és önkéntes hazatelepítési programokra. A közös finanszírozás pontosabban rendelkezésre áll a befogadó infrastruktúra; az anyagi támogatás és az orvosi, ill. pszichológiai ellátás, a gondozás; a szociális és adminisztratív segítségnyújtás számára. Ide tartozik a nyelvi segítség, a segítségnyújtás az oktatáshoz és képzéshez, valamint a munkahelykereséshez és a befogadási eljárások javításában történő segítség, az EU Alapvető Emberi Jogok Chartájában foglaltak szerint. Ezek az értékek magukban foglalják a kedvezményezettek, a helyi vendéglátó lakosság tájékoztatásának elősegítését és a kedvezményezettek részvételének elősegítését a polgári és kulturális életben. A kedvezményezettek önellátásának elősegítése; akciók a helyhatóságok, az NGO-k és a nagyközönség bevonásának segítségével, tájékoztatás és tanácsadás a hazatelepüléshez és segítségnyújtás ahhoz, hogy szülőföldjükön ismét beilleszkedhessenek.

2.2.1 Sürgősségi intézkedéseket is lehet közösen finanszírozni, ha ideiglenes védelmi mechanizmusokat kell bevezetni (a költségek 80 %-áig), a befogadás, gyűjtőhely, szállás, létfenntartás, orvosi- és pszichológiai segítségnyújtás, személyzeti- és igazgatási költségek, logisztikai és szállítási költségek fedezésére.

⁽⁶⁾ A státust az 1967. január 31-i Jegyzőkönyvvel módosított, 1951. július 28-i Genfi Konvenció határozta meg.

⁽⁷⁾ A 2001/55/EK. sz. irányelvben használt értelemben.

2.2.2 Az ERF II költségvetés 10 %-át tartalékolják a közösségi akciók számára, amelyeket közvetlenül a Bizottság irányít és céljuk a közösségi együttműködés finanszírozása, a tapasztalatcsere, az innovatív kísérleti projektek, új technológiák kutatása és alkalmazásba vétele a menekültügyben és az ezekhez vezető akciók intézése.

2.3 Az ERF II bevezetése. A tagállamok és a Bizottság közösen felelősek az ERF II bevezetéséért.

2.3.1 A Bizottság irányelvekben fekteti le többéves programjait, biztosítja, hogy a gazdálkodás és az ellenőrző rendszerek meglegyenek a tagállamokban, zökkenőmentesen működjenek és vezessék be a Közösség intézkedéseit. A Bizottságot az 1999/468/EK sz. határozat rendelkezéseinek értelmében egy választmány segíti munkájában.

2.3.2 A tagállamok felelősek a nemzeti akciók bevezetéséért, a jogi személyiséggel és államigazgatási jogkörrel rendelkező „Felelős Hatóság” felállításáért; első fokon felelősek az akciók pénzügyeinek ellenőrzéséért, a statisztikai adatgyűjtésben pedig együttműködnek a Bizottsággal.

2.3.3 A tagállamok és a Bizottság együttműködve biztosítják az eredmények közreadását, garantálják az átláthatóságot és azt, hogy akcióik más fontos eszközökkel és kezdeményezésekkel összhangban legyenek és azokat kiegészítsék.

2.4 Tervezés. Két többéves programfázist terveztek (2005/2007. és 2008/2010). A tagállamok benyújtják a hároméves programtervezetet a Bizottság részére, amely azt három hónapon belül jóváhagyja, miután megvizsgálta az irányelvekkel való egyezőségüket a bizottsági eljárási rend szerint. A többéves programokat éves munkaprogramok segítségével hajtják végre.

2.5 A források felosztása. Minden egyes tagállam 300 000 euró összegű éves fix ellátmányban részesül; az új tagállamok esetében ez az első három évre évente 500 000 eurót jelent.

2.5.1 A rendelkezésre álló éves források fennmaradó részét a tagállamok között bontják le az alábbiak szerint: 35 %-át azon személyek számának arányában, akik az előző három évben menekült státusban, egy áttelepítési program alapján nemzetközi védelemben, vagy pótlólagos védelemben része-

sültek; 65 %-át azon személyek számának arányában, akik az előző három évben menedéjogért folyamodtak, vagy ideiglenes védelemben részesültek. Az éves allokált összeg egy részét fel lehet használni technikai és adminisztratív segítségnyújtásra. Az Alap pénzügyi hozzájárulása vissza nem térítendő adomány formájában jelenik meg; Mindazonáltal, ha szabálytalanságot észlelnek, követelik a visszafizetést késedelmi kamattal növelten, ahol a kamat mértéke az EKB mindenkor kamattétele plusz 3.5 %. Annak érdekében, hogy az elsőt követően a programhoz a közös finanszírozású szegmenseket megkapják, kötelezik a tagállamokat jelentés benyújtására és költségnyilatkozat tételére. Ez utóbbit a felelős hatóságtól független szervnek kell tanúsítani.

2.5.2 A Közösség hozzájárulása a tagállamok akcióihoz nem haladhatja meg az összes költség 50 %-át; felemelhetik 60 %-ra az innovatív vagy transznacionális akciók esetére és 75 %-ra olyan tagállamok esetében, amelyeket a Kohéziós Alapból támogatnak.

2.6 Értékelés. A Bizottság 2007. április 30-ig be fog nyújtani egy első közbenső jelentést, és 2009. december 31-ig egy második közbenső jelentést. Végül, egy utólagos értékelő jelentést nyújt be 2012. december 31-ig.

3. Megjegyzések

3.1 Az EGSzB a Bizottság javaslatát rendkívül pozitívan fogadja és nagyra értékeli, mint potenciálisan jelentős lépést a Szerződés menedéjogról szóló IV. címének és a Tamperei és egyéb Európai Tanácsi Határozatok gyakorlati bevezetése felé, melyekben irányelveket fektetnek le és módszereket vezetnek be a vízum, a menedéjog és a bevándorlási politika kérdéseiben. Amennyiben a Tanács ezen ügyekben hozott határozatait és elért megállapodásait nem vezetik be, gyengítik az eredeti javaslatot, és széles körben megengedik, hogy a tagállamok körében ezzel ellentétes joggyakorlat maradjon fenn, és ezzel az Alap nem lesz olyan hatékony, mint amilyen lehetne. Az EGSzB csalódottan látja, hogy a menekült státusról szóló irányelv tartalma, ahogy azt nemrég a Tanács⁽¹⁾ elfogadta, elmarad mind a Bizottság javaslataitól⁽²⁾, mind attól, amit az EGSzB a véleményében megkövetelt⁽³⁾.

⁽¹⁾ Elfogadták 2004. április 29-én.

⁽²⁾ A Tanács irányelv-javaslatok azokról a minimális normákról, melyek alapján harmadik országbeli, vagy hontalan személyeket, vagy olyan személyeket, akiket egyéb okból nemzetközi védelemben kell részesíteni, menekültté minősítenek és részükre a menekült státust megadják, megjelent a HL C 51. E, 2002.2.26-i számában.

⁽³⁾ EGSzB vélemény, megjelent a HL C 221., 2002.9.17-i számában (előadó: Le Nouail-Marlière asszony).

3.1.1 A program fontossága magától értetődő, pusztán abból a tényből adódóan is, hogy évente mintegy 400 000 újonnan érkezett folyamodik menedéj jogért⁽¹⁾. Az emberi szenvedésnek olyan terhét hozzák magukkal, amelyet szolidaritással kell fogadni, anyagilag, erkölcsileg és pszichológiailag kell támogatni, részükre tapintatos befogadási feltételeket, megfelelő szolgáltatásokat, átlátható és hatékony ügyintézkést kell biztosítani. Alkalmat kell nyújtani a közösségbe való aktív beilleszkedésre szociálisan érzékeny munkaalkalmak vagy tevékenység biztosításával, és abban az esetben, ha szabad akaratukból fejezik ki hazatérési szándékukat, lehetővé kell tenni a kockázatmentes hazatérést.

3.2 A költségvetés (687 millió euró hat év alatt, szemben a korábbi program 36 millió eurós összegével öt év alatt) jelentősnek tűnik, de az EGSzB ki szeretné hangsúlyozni, hogy az ERF I forrásai nagyon behatároltak voltak a menekültek valós szükségleteihez képest. Üdvözlí azt a tényt, hogy a 2007-től 2013-ig szóló pénzügyi előirányzatot tartalmazó javaslat elsőbbséget adjon a biztonságot, igazságszolgáltatást, kivándorlást és menedéj jogot tartalmazó fejezetnek, és progresszíven magasabb összegű forrásokat rendeljen allokálni erre a területre. Az ERF II költségvetése összhangban van ezzel a megközelítéssel.

3.2.1 Az ERF II először is képviseli azt a kölcsönös erőfeszítést, amely szükséges egy fontos politikai feladat végrehajtásához és másodsor tudomásul veszi, hogy a Közösség intézményei tudatában vannak annak, hogy a Szerződés IV. címével kapcsolatos problémákat nem lehet anélkül megoldani, hogy nagy lépésekkel el ne mozdulnának a felelősségnek valamennyi szereplője között történő megosztása felé, stratégiaileg jól átgondolt akciók felé, melyeket a civil társadalom és a helyi közigazgatás hatékonyan vezet be és támogat, valamint amelyek következménye a menedéj jogról szóló közös politika bevezetését célzó jogrendszer, eszközök és mechanizmusok megszilárdítása. Az EGSzB kiemeli, hogy az ERF II hatásának ki kell egészítenie és meg kell szilárdítania a meglévő nemzeti intézkedéseket; nem helyettesítheti mindazt, amit eddig elértek. Különösen, a szociális partnerek és a civil társadalom szereplőinek a bevonását nem szabad csökkenteni: ellenkezőleg, fel kell futtatni és javítani kell őket.

3.2.2 A Közösségi akciókra félretett költségvetési források részaránya az ERF I 5 %-os arányáról 10 %-ra nő az ERF II-ben. Az EGSzB ki kívánja emelni, hogy az ERF I-ről alkotott véleményében is 10 % tartalékolását követelte a Közösségi akciók számára. Ki kell hangsúlyozni annak szükségességét, hogy tartanak ki e százalékos mérték mellett, ha a vállalt akciókkal két lényegi célt kívánnak elérni. Ha támogatni akarják a transznacionális és innovatív kezdeményezések fejlesztését (beleértve azokat is, amelyek a szervezett civil társadalomból indulnak ki); és ha pénzügyi háttérrel kívánnak biztosítani az összes tagállam számára tanulmányok készítésére, kutatásra és tapasztalatcsere-re.

⁽¹⁾ Az elmúlt két évben az újonnan érkezők száma csökkent, de nyilvánvaló, hogy a hirtelen megugrás lehetőségét sohasem szabad kizárni. Emlékezni kell arra, hogy mivel a trendeket a nemzeti, jogilag nem harmonizált statisztikák alapján számították ki, ezeket erősen befolyásolhatja a tagállamok eltérő politikája és azok alkalmazása a gyakorlatban.

3.3 A források lebontása a különböző akciók között (befogadás, beilleszkedés és önkéntes hazatérés) szintén kiegyensúlyozott és tükrözi mind a tagállamok jelenlegi körülményeit, mind a menedékkeresők vagy egyéb okok miatt különböző formában védelemre jogosultak előrelátható jövőbeni beáramlását. A közös finanszírozást részben az egyének öt célcsoportjával összhangban állapították meg, és ez tükrözi a tagállamokban jelenleg uralkodó helyzetet, miközben a többéves programok, éves gazdálkodási időszakokra lebontva, lehetővé teszik a szükséges kiigazításokat az események nem várt alakulása esetére. A bizottsági eljárási rend rendelkezik a bevezetési folyamat kollektív monitorozásáról is, és megkönnyíti a jó gyakorlatok és innovatív akciók elterjedését. Az EGSzB úgy értékeli, hogy a források jelentős hányadát át kell csoportosítani a befogadási és a beilleszkedési munkákra és reméli, hogy a tagállamok nem fognak túlzott hangsúlyt helyezni a többéves programon belül a repatriálási erőfeszítésekre.

3.3.1 Az EGSzB melegen üdvözlí azt a tényt, hogy a munka-helykereséshez nyújtott segítséget bevették a beilleszkedési intézkedések közé, mivel az a felfogás, hogy mindenki tartsa el saját magát, – vagy legalábbis jelentős lépést tegyen effelé – megnöveli a bizalmat és azt az érzést kelti, hogy az illetőnek megvan a helye a társadalomban. Segít ezen kívül elkerülni a hosszú, munka nélkül eltöltött időszakokat és a szűkös forrásokat, amelyek miatt a fiatalok a perifériára kerülnek és fennáll a veszélye illegális tevékenységüknek. Az EGSzB mindenképpen ki kívánja hangsúlyozni, hogy olyan munkafeltételeket kell felajánlani, amelyek az ERF II végső kedvezményezettjei számára lehetővé teszik, hogy aktív szerepet vállaljanak az őket érintő eljárásokban és tevékenységekben. Az EGSzB csalódását fejezi ki, hogy a Tanács legfrissebb döntése a menekült státusról a tagállamokra bízta annak eldöntését, hogy a menekült vállalhat-e munkát, vagy sem, és felhívja a figyelmet arra, hogy véleményezéseiben⁽²⁾ mindig nagy hangsúlyt fektetett annak fontosságára, hogy meg kell könnyíteni számukra a munkavállalás. Az EGSzB a munkához való jogot úgy tekinti, mint amely nem engedi meg a hátrányos megkülönböztetés semmilyen formáját sem.

3.3.2 Az EGSzB javasolja ezen kívül, hogy fontossági sorrendet állítsanak fel a menekültekkel, menedéj jogért folyamodókkal, vagy a védelem egyéb formáiban részesülő személyekkel kapcsolatba kerülő közigazgatási és rendőrségi tisztviselők számára a kulturális és pszichológiai ismeretekből való felkészülésre. Erre azért is szükség van, hogy megcáfolják a menekültek részéről a sajtóban és a médiumokban megjelenő, túl gyakori negatív képet és sztereotípiákat. Az ilyen emberek kulturái és a befogadó ország állampolgárai között a párbeszéd folytatását és a kölcsönös megértést elősegítő kezdeményezések szintén nagymértékben járulnak hozzá az integrációhoz és a társadalmi konszenzushoz, amelyre szükség van akkor, ha az ERF II-t hatékonyan akarjuk alkalmazni a gyakorlatban.

⁽²⁾ EGSzB vélemény a Tanács irányelv-javaslatáról, amelyben lefekteti s tagállamokban menedéj jogért folyamodók befogadásának minimális normáit, 4.3 pont, megjelent a HL C 48., 2002.2.21-i számában (előadó: Mengozzi úr), és a menekült státusról szóló fenti javaslatról kiadott vélemény, 3.7.1 pont, megjelent a HL C 221., 2002.9.17-i számában (előadó: Le Nouail-Marlière úrhölgy).

3.4 Az EGSzB egyetért azzal az általános stratégiai megközelítéssel, hogy a programot irányelvek segítségével vezessék be, hogy a többéves programokat évekre bontsák le és úgy gazdálkodjanak, hogy legyen két időközi Bizottsági beszámoló és egy utólagos értékelő jelentés: ez a megközelítés tükrözi a Közösség és a tagállamok egyéb, korábban mozgásba helyezett bevezetési mechanizmusaival kapcsolatos hátsó gondolatait. Ezen túl megmutatja annak a módszernek a hatékonyságát, amely megkönnyíti a Közösség és a tagállamok közti felelősség megfelelő megosztását a szubszidiaritás elve alapján, amely alatt a megosztott felelősséget értik. Az ERF II-nek többnek kell lennie, mint csupán egy eszköznek, mellyel a tagállamok között a forrásokat szétosztják; amint a 3.1 pontban érveltünk, meg kell kísérlnie, hogy egy lépést tegyen a közös menekültügyi politika kialakításának irányában. Tekintettel arra, hogy nem fogadtak el minden jogi eszközt, amellyel ezt a politikát létre lehet hozni, az ERF II bevezetése segítheti a tagállamokat abban, hogy a még hiányzó döntéseket nagyobb felelősségtudattal és átlátszóssággal hozzák meg.

3.4.1 Az, hogy minden tagállamban létre kell hozni egy felelős hatóságot, nagymértékben járul hozzá a nemzeti programok egységességének és összehangoltságának növeléséhez, biztosítja, hogy bevezetésük átlátható és korrekt legyen, előmozdítja az ehhez szükséges kapcsolattartást a nagyközön-séggel és a civil társadalommal. Az EGSzB kiemeli azt a fontosságot, amelyet a javaslat kezdettől fogva tulajdonít a konzultációnak, a részvételnek és a fontos szereplőkkel való közös felelősségvállalásnak a többéves programokat készítésében. Létfontosságú az a hangsúly, mellyel bevonják a civil társadalmi szervezeteket és a helyhatóságokat, ha szükséges számításba venni az ezen a területen szerzett tapasztalataikat, ha társadalmi vitát kell kezdeményezni, és ha hatáskörükben konszenzust kell elérni és ennek szellemében kell kormányozni. Ezek olyan szempontok, melyeket az EGSzB ismételt hangsúlyozott a véleményezéseiben, és örömmel látja, hogy ezek szerepelnek a Bizottság hivatalos szövegében is.

3.4.1.1 Az EGSzB szerint rendkívül fontos, hogy az NGO-k részére garantálják a zökkenőmentes bejutást a befogadó és tranzit állomásokra, hogy segíteni tudjanak már az első megérkezés helyén. E téren kifejtett munkájuk tematikáját jól lehet kiszélesíteni úgy, ha beleveszik a Közösség egy-egy specifikus akciójába.

3.4.2 Az összes tagállamban az évek során felhalmozott tapasztalat világosan megmutatja a partnerségi kapcsolatok hatékonyságát egyrészt a nemzeti és helyi hatóságok, másrészt a civil társadalmi szervezetek között. Az EGSzB kifejezi abbéli reményét, hogy ezt a gyümölcsöző kooperációt nem ássa alá az ERF II bevezetése, hanem számára új és jobban megtervezett eszközöket bocsát rendelkezésre.

3.5 Az ERF II úgy veszi figyelembe az egyes tagállamokban meglévő eltérő feltételeket, hogy betartja azt a központi kritériumot, hogy a forrásokat a tagállamban a célcsoportokban nyilvántartott személyek száma szerint osztja szét. Az EGSzB kihangsúlyozza, hogy a különbségeket rendkívüli gonddal kell kezelni – különösen az érintett tagállam politikájának változó fejlődési stádiumaiban – amikor lefektetik az irányelveket a többéves programok számára.

3.5.1 Legalábbis szimbolikus jelentőségű, hogy az új tagállamok részére kiutalt fix összegű éves támogatások a program

első három évében nagyobbak, mint amelyeket a korábbi EU 15 ország részére tartalékoltak. Igaz, hogy ezek az országok még nem szereztek elegendő tapasztalatot ezen a téren, és néhányan közülük az EU külső határain fekszenek. Létfontosságú ezért, hogy beilleszkedjenek a jelenlegi 15 tagállam meglévő menekültpolitikájának általános vonalába, és képesek legyenek használni a vonatkozó Közösségi eszköztárat. Ezért különös jelentősége van annak, hogy az EU 15 rendelkezésre álló tapasztalatát az új tagállamok számára hozzáférhetővé tegyék és külön támogatásban részesítsék őket, részben azért is, hogy elsőbbséget biztosítsanak az őket segíteni kívánó Közösségi intézkedéseknek a menedéjjoggal kapcsolatos közigazgatási és gazdálkodási kapacitások kiépítésében.

3.6 Az EGSzB külön felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy az ERF II pénzügyi bevezetésében az eljárások a lehető legkevesebb akadályt és a legnagyobb hatékonyságot képviseljék, és meg kell akadályozni minden, a bonyolult és nem világos eljárási rendből fakadó szabálytalanságot; a menekültekkel és a különböző jogcímenen védelmet élvezőkkel kapcsolatba kerülő civil társadalmi szervezetek munkáját nem szabad leértékelni bonyolult és/vagy nehezen a gyakorlatba átültethető eljárásokkal. Ez vonatkozik a tagállamokra és a Közösségi akciókra egyaránt. Egy NGO, amelynek bár szigorúan meghatározott és megfelelő átláthatósági feltételeket kell kielégítenie, olyan módszerrel dolgozik, és olyan rugalmasnak kell lennie, amely nagymértékben eltér attól az építési vállalkozóval szemben támasztott követelményrendszerrel, aki megnyer egy versenytárgyalást egy befogadóközpont építésére. Az EGSzB aggódik azért, hogy a felelős hatóságok és a civil társadalmi szervezetek között aláírt szerződések esetleg nem elég világosan határozzák meg a kötelezettségeket és a felelősséget, arra kényszerítik ezeket a szervezeteket, hogy sokkal inkább az adminisztráció finomságaira és a kiadások tanúsítására koncentrálnak, mint a célcsoportok jogainak biztosítására és szükségleteik kielégítésére irányuló intézkedések hatékonyságára.

3.6.1 Az EGSzB azt is fontolóra veszi, hogy az összegek nem rendeltetésszerű felhasználása esetén a lejárt kinnlevőségek behajtása és az ezek után követelendő kamat inkább szimbolikus jelentőségű és elkerüli azt a veszélyt, hogy a tagállamok, saját érdekeik védelmében, szélsőségesen korlátozó eljárásokat vezessenek be a versenytárgyalásokon, amely ismét csak hátrányosan hat ki az NGO-k hatékonyságára és részvételére. Az EGSzB kihangsúlyozza, hogy egyetlen tagállamban sem pusztán a köztisztviselők gyakorolják egyedül a menekültügyi politikát, és hogy egyes országokban a menekültek és más védelmet élvező személyek reménytelen helyzetbe kerülnének az NGO-k akciói és segítsége nélkül. Az EGSzB ezért olyan végrehajtási intézkedéseket szorgalmaz az ERF II bevezetésére, amely ezeket az aggodalmakat tükrözi.

3.7 Az EGSzB arra kéri a Bizottságot, hogy gyakoroljon nyomást a tagállamokra, hogy az adatgyűjtésre közös kritériumokat határozzanak meg. Az ERF II mennyiségi szempontjai ugyanolyan fontosak, mint a minőségi, mivel az ERF II-ben közös finanszírozású forrásokat határoztak meg a menekült státust, a védelem egyéb formáit élvező, vagy azokat kérelmező személyek különböző kategóriái számára elkülönített összegekben.

3.8 A tagállamoknak konzultálniuk kell az NGO-kkal és a szociális partnerekkel, amikor a 26. §. (2) bek. alapján az értékelést végzik.

4. Következtetések

4.1 Az EGSzB úgy értékeli, hogy a 2005/2010 időszakra tervezett Európai Menekültügyi Alap (ERF) létesítését célzó javaslat megalapozott, forrásokkal kellőképpen ellátott és oly módon szervezett, hogy az megkönnyítse a tagállamok és a Közösség közös felelősségvállalását. Azt is kiemeli, hogy a befogadást és beilleszkedést továbbra is a józan menekültügyi politika sarkköveiként kell kezelni.

4.2 Az EGSzB értékeli azt a tényt, hogy a javaslat szerint a tagállamok és az általuk felállítandó felelős hatóságok feladata minden fontos szereplő, különösen a civil társadalmi szervezetek és a regionális és helyi hatóságok bevonása az egyre haté-

konyabbá váló partnerségi kapcsolatba. Kiemeli mindazonáltal, hogy az ERF II végrehajtási utasításainak hatékony akciókat és lényegretörő, átlátható eljárásokat kell nyújtani kell a nem tagállam szereplők számára.

4.3 Az EGSzB aláhúzza annak szükségességét, hogy közös kritériumokat kell meghatározni a menekültügyek adatainak gyűjtésére, részben azért, hogy biztosítani lehessen a tisztességes egyensúlyt és az összehasonlíthatóságot a különböző országokban hozott intézkedések között, és sürgeti, hogy a Közösségi akciók elsősorban az új tagállamokban létesített közigazgatási és gazdálkodási kapacitások fokozására és fenntartására koncentráljanak.

4.4 Az EGSzB reméli, hogy az ERF II javaslatról a döntést minél hamarabb meghozzák és megfelelő és átlátható végrehajtási utasítással támogatják.

Brüsszel, 2004. június 2.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Roger BRIESCH

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye a következő témában: Javaslat arról, hogy az Európai Parlament és a Tanács alkosson rendeletet a gázellátó hálózatokhoz történő hozzáférés feltételeiről

(COM(2003) 741 végleges – 2003/0302 (COD))

(2004/C 241/11)

2004. január 23-án a Tanács úgy döntött, hogy az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 95. és 251. cikke értelmében kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő témában: Javaslat arról, hogy az Európai Parlament és a Tanács alkosson rendeletet a gázellátó hálózatokhoz történő hozzáférés feltételeiről.

A „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció, melynek az volt a feladata, hogy a Bizottság munkáját előkészítse ezzel a témával kapcsolatban, 2004. május 10-én fogalmazta meg véleményét. Az előadó Sirkeinen úrhölgy volt.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 409., június 2-i és 3-i plenáris ülésén (2004. június 2-i összejövetelén) 154 igen, 1 nem és 10 tartózkodással a következő véleményt fogadta el:

1. Bevezetés

1.1 A második gázpiaci irányelv, amelyet 2003. júniusában fogadtak el, a várakozások szerint tartalmazza a szabályozó keretek azon szükséges szerkezeti változásait, melyek a földgáz belső piacának teljessé válása előtt álló, még megmaradó korlátokat bontják le. Az irányelv rendelkezései szerint minden, nem háztartási fogyasztó jogosult 2004. július 1-jétől szabadon megválasztani gázszolgáltatóját és valamennyi fogyasztó részére nyitva áll ugyanez a jog 2007. július 1-jétől. Rendelkezései szerint harmadik felek is hozzáférhetnek az ellátó és elosztó hálózatokhoz a meghirdetett és szabályozott díjtáblázatok alapján, hozzáférhetnek a tároló létesítményekhez kialakított, vagy szabályozott feltételek alapján, a nagy és közepes méretű

elosztó társaságok jogszerűen bonthatják meg az ellátó hálózatot és minden tagállamban szabályozó hatóságot kell létrehozni.

1.2 Annak érdekében, hogy a belső gázpiac elérje a célját, további részletes intézkedésekre van szükség annak a módnak az eldöntésére, ahogyan az ellátó rendszereket üzemeltetni kell. Az elektromos energiaellátásban már életbe léptettek hasonló intézkedéseket egy, 2003. júniusában elfogadott rendelettel. A jelen rendelet rendelkezik a közös díjszabási szerkezetéről, a határokon átnyúló kereskedelem vonatkozásában is, rendelkezik az összekötési kapacitásokról szóló tájékoztatás kérdéseiről és a túltelítettség kezelésének szabályairól.